

2024/1514

31.5.2024

DECYZJA KOMISJI (UE) 2024/1514

z dnia 7 sierpnia 2015 r.

w sprawie ustanowienia komitetów naukowych w dziedzinie zdrowia publicznego, bezpieczeństwa konsumentów i środowiska

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Komisji 2008/721/WE ⁽¹⁾ ustanowiono strukturę doradczą w zakresie naukowej oceny ryzyka w obszarach bezpieczeństwa konsumentów, zdrowia publicznego oraz środowiska, w skład której wchodzi Komitet Naukowy ds. Bezpieczeństwa Konsumentów (SCCS), Komitet Naukowy ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska (SCHER), Komitet Naukowy ds. Pojawiających się i Nowo Rozpoznanych Zagrożeń dla Zdrowia (SCENIHR) oraz zespół doradców.
- (2) Z doświadczenia wynika, że istnieje potrzeba wprowadzenia modyfikacji i poprawy obecnej struktury i procedur postępowania tych komitetów naukowych. Aby osiągnąć skuteczność i spójność oraz uniknąć powielania działań, należy w szczególności połączyć SCHER i SCENIHR.
- (3) Komitety naukowe powinny mieć możliwość zapraszania do udziału w swoich pracach ekspertów zewnętrznych posiadających odpowiednią wiedzę naukową i specjalistyczną. W związku z tym istniejący Zespół Doradców Naukowych ds. Oceny Ryzyka nie będzie już potrzebny.
- (4) Doświadczenie pokazuje ponadto, że aby zapewnić ciągłość członkostwa w komitetach, następców należy wyznaczać, powołując nowych członków ze sporządzonej w tym celu listy rezerwowej.
- (5) W 2015 r. przeprowadzana jest druga śródkresowa ocena funkcjonowania komitetów naukowych, a jej wyniki spodziewane są na początku 2016 r. W ramach działań następczych można przeprowadzić ewentualną dalszą reorganizację komitetów naukowych.
- (6) Prace komitetów skutecznie przyczyniają się do poprawy zdrowia publicznego oraz ochrony obywateli i środowiska. Polegają one na analizie najnowszych dostępnych danych naukowych w celu zapewnienia Komisji rzetelnej, terminowej i opartej na dowodach oceny ryzyka oraz doradztwa naukowego na potrzeby opracowywania i monitorowania unijnych polityk i przepisów dotyczących zdrowia publicznego, bezpieczeństwa konsumentów i zagrożeń dla środowiska. Działania prowadzone przez komitety mają zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia przez Komisję odpowiednich celów polityki Unii. Należy zatem zapewnić komitetom naukowym odpowiednie wsparcie finansowe w postaci dodatku specjalnego dla ich członków i ekspertów zewnętrznych, wykraczającego poza zwrot kosztów. Finansowanie działań komitetów naukowych powinno być zapewnione z odpowiedniej linii budżetowej przeznaczonej na wspieranie inicjatyw w obszarze zdrowia publicznego, bezpieczeństwa konsumentów i środowiska, stosownie do przypadku.
- (7) Prace komitetów naukowych powinny odbywać się z zapewnieniem wysokiego poziomu wiedzy specjalistycznej, niezależności i przejrzystości. Muszą być organizowane zgodnie z najlepszymi praktykami i zasadami oceny ryzyka, która jest niezależna od procesu zarządzania ryzykiem i podejmowania decyzji.
- (8) Członkowie komitetów powinni być wysoko wykwalifikowanymi, wyspecjalizowanymi i niezależnymi ekspertami działającymi w interesie publicznym. Ich doboru należy dokonywać na podstawie obiektywnych kryteriów w drodze publicznego zaproszenia do wyrażenia zainteresowania i należy ich mianować *ad personam*. Wiedza specjalistyczna członków powinna odpowiednio obejmować dziedziny podlegające kompetencjom komitetów i odzwierciedlać różnorodność problemów i podejść naukowych. W miarę możliwości należy zapewnić równowagę pod względem pochodzenia geograficznego i płci.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2008/721/WE z dnia 5 września 2008 r. w sprawie utworzenia struktury doradczej komitetów naukowych i ekspertów w dziedzinie bezpieczeństwa konsumentów, zdrowia publicznego i środowiska oraz uchylająca decyzję 2004/210/WE (Dz.U. L 241 z 10.9.2008, s. 21).

- (9) Komitety naukowe powinny być zorganizowane w sposób elastyczny, aby umożliwić im doradzanie Komisji w kwestiach wchodzących w zakres ustalonych obszarów kompetencji, w kwestiach pojawiających się i nowo rozpoznanych zagrożeń dla zdrowia oraz w kwestiach, które nie wchodzą w zakres kompetencji innych organów Unii, a także aby w razie potrzeby zapewnić szybkie doradztwo.
- (10) Ustanowiono szereg organów Unii odpowiedzialnych między innymi za ocenę ryzyka w różnych dziedzinach. Konieczne jest zapewnienie spójności oceny ryzyka przeprowadzanej przez te organy Unii oraz wspieranie koordynacji między komitetami naukowymi a takimi innymi organami. Komitety naukowe powinny zwiększyć swą efektywność także poprzez odpowiednią wymianę informacji i wiedzy specjalistycznej oraz poprzez współpracę z innymi organami i organizacjami naukowymi na poziomie krajowym i międzynarodowym.
- (11) Ważne jest, aby komitety naukowe, przy zachowaniu pełnej niezależności, zapewniły otwartość i przejrzystość swoich prac poprzez ustanowienie odpowiednich procedur dialogu między zainteresowanymi stronami. Otwartość i przejrzystość, do których dąży się poprzez wdrożenie niniejszej decyzji, należy zapewnić przy pełnym przestrzeganiu wymogów określonych w prawodawstwie unijnym dotyczącym publicznego dostępu do dokumentów, uwzględniając ochronę danych osobowych i tajemnicy handlowej.
- (12) Dane osobowe należy gromadzić, przetwarzać i publikować zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾.
- (13) W związku z tym, a także w celu zapewnienia jasności i zrozumiałości należy uchylić decyzję 2008/721/WE i zastąpić ją nową decyzją.

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Komitety naukowe

Ustanawia się następujące komitety naukowe:

- a) Komitet Naukowy ds. Bezpieczeństwa Konsumentów (dalej: „SCCS”); oraz
- b) Komitet Naukowy ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska oraz Pojawiających się Zagrożeń (dalej: „SCHEER”).

Artykuł 2

Misja

- 1) Zadaniem komitetów naukowych jest zapewnianie Komisji doradztwa naukowego i oceny ryzyka w obszarze zdrowia publicznego, bezpieczeństwa konsumentów i zagrożeń dla środowiska, w tym, w stosownych przypadkach, określanie potrzeb badawczych w celu uzupełnienia najpoważniejszych luk informacyjnych oraz ocenianie proponowanych przyszłych działań badawczych i wyników badań.
- 2) Dziedziny podlegające kompetencjom komitetów naukowych określono w załączniku I.
- 3) Ustępy 1 i 2 pozostają bez uszczerbku dla kompetencji przyznanych aktami Unii innym organom Unii podejmującym się oceny ryzyka, w szczególności Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności, Europejskiej Agencji Leków, Europejskiej Agencji Chemikaliów oraz Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

Artykuł 3

Doradztwo naukowe

- 1) Komitety naukowe przekazują Komisji opinie naukowe dotyczące oceny ryzyka w przypadkach określonych w prawie Unii.
- 2) Ponadto komitety naukowe udzielają służbom Komisji, na ich wniosek, porad naukowych w kwestiach mających szczególne znaczenie dla zdrowia publicznego, bezpieczeństwa konsumentów i zagrożeń dla środowiska.
- 3) Służby Komisji mogą zaprosić komitety naukowe do określenia potrzeb badawczych w celu uzupełnienia najpoważniejszych luk informacyjnych, oceny proponowanych przyszłych badań naukowych i oceny wyników badań w dziedzinach podlegających ich kompetencjom.
- 4) Służby Komisji mogą także w przypadku nagłej potrzeby zwrócić się do komitetów o udzielenie szybkiej porady dotyczącej stanu wiedzy naukowej na temat określonych zagrożeń.
- 5) Służby Komisji mogą zaprosić komitety naukowe do uczestnictwa w sieciach tematycznych lub wydarzeniach z udziałem innych organów unijnych lub organizacji naukowych w celu monitorowania i przyczyniania się do rozwoju wiedzy naukowej w dziedzinach podlegających ich kompetencjom określonych w załączniku I.
- 6) Komitety naukowe zwracają uwagę Komisji i jej służb na określony lub pojawiający się problem z dziedziny podlegającej ich kompetencjom, który ich zdaniem może stanowić rzeczywiste lub potencjalne zagrożenie dla bezpieczeństwa konsumentów, zdrowia publicznego lub środowiska, poprzez przyjmowanie i kierowanie do służb Komisji memorandumów i oświadczeń o zajmowanym stanowisku. Służby Komisji mogą podjąć decyzję o publikacji takich memorandumów i oświadczeń i określać działania, które należy podjąć w stosownych przypadkach, łącznie z wnioskiem o opinię naukową w tej sprawie.
- 7) Komitety, po konsultacji z Sekretariatem, o którym mowa w art. 14, przyjmują metodykę przeprowadzania i zapewniania oceny ryzyka oraz poddają ją przeglądowi w celu odzwierciedlenia wszystkich istotnych czynników naukowych. Ponadto Komitety zapewniają, aby metodyka ta odzwierciedlała aktualną praktykę oceny ryzyka.

ROZDZIAŁ 2

SKŁAD KOMITETÓW NAUKOWYCH

Artykuł 4

Mianowanie członków komitetów naukowych

- 1) SCCS i SCHEER składają się z maksymalnie 19 członków. Dyrektor generalny Dyrekcji Generalnej ds. Zdrowia i Bezpieczeństwa Żywności określa liczbę członków każdego komitetu zgodnie z zapotrzebowaniem.
- 2) Członkowie komitetów naukowych są mianowani przez dyrektora generalnego Dyrekcji Generalnej ds. Zdrowia i Bezpieczeństwa Żywności na podstawie udokumentowanej wiedzy specjalistycznej i doświadczenia kandydatów w określonym zakresie dyscyplin, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia:
  - a) zrównoważonej reprezentacji wiedzy specjalistycznej w co najmniej jednej dziedzinie należącej do zakresu kompetencji odpowiedniego komitetu, co pozwoli łącznie objąć jak najszerszą gamę dyscyplin istotnych dla wypełniania przez ten komitet jego misji oraz odzwierciedlić różnorodność problemów i podejść naukowych;
  - b) niezależności i braku konfliktu interesów;
  - c) zrównoważonej reprezentacji pod względem pochodzenia geograficznego;
  - d) zrównoważonej reprezentacji płci.

- 3) Członków komitetów naukowych mianuje się z listy odpowiednich kandydatów ustalonej po publikacji zaproszenia do wyrażenia zainteresowania na stronie internetowej Komisji; link do tej strony internetowej umieszcza się również w Rejestrze grup ekspertów Komisji i podobnych zespołów (zwanego dalej „rejestrzem grup ekspertów”).
- 4) Odpowiedni kandydaci, którzy zostali wpisani na listę, o której mowa w ust. 3, ale nie zostali mianowani, zostają wpisani na listę rezerwową. Lista ta może służyć do znalezienia odpowiednich kandydatów na następców członków, których członkostwo w Komitecie zostało zakończone zgodnie z art. 5 ust. 2 lub z powodu śmierci.
- 5) Listę członków komitetów naukowych publikuje się w rejestrze grup ekspertów oraz udostępnia na odpowiedniej stronie internetowej Komisji.

Artykuł 5

Okres sprawowania funkcji

- 1) Członkowie komitetów naukowych są mianowani na okres pięciu lat. Pełnią oni swoje funkcje do czasu, aż zostaną zastąpieni lub ponownie mianowani.
- 2) Jeżeli dany członek przestaje spełniać warunki określone w art. 16–18 niniejszej decyzji lub w art. 339 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, chce złożyć rezygnację lub nie jest już w stanie skutecznie uczestniczyć w obradach komitetu, służby Komisji mogą zakończyć jego członkostwo.
- 3) Po zakończeniu członkostwa członka zgodnie z ust. 2 lub z powodu śmierci dyrektor generalny Dyrekcji Generalnej ds. Zdrowia i Bezpieczeństwa Żywności mianuje jego następcę na okres pozostający do końca pięcioletniej kadencji.

ROZDZIAŁ 3

FUNKCJONOWANIE KOMITETÓW NAUKOWYCH

Artykuł 6

Wybory przewodniczących i wiceprzewodniczących

- 1) Na początku każdej kadencji każdy komitet naukowy wybiera przewodniczącego oraz dwóch wiceprzewodniczących spośród swoich członków. Wybór zostaje dokonany zwykłą większością głosów całkowitej liczby członków komitetu.
- 2) Okres sprawowania funkcji przewodniczącego i wiceprzewodniczącego wynosi pięć lat, z możliwością ponownego wyboru. Każde zastąpienie przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego w trakcie pięcioletniej kadencji następuje na okres pozostający do końca tej kadencji.
- 3) Procedura wyboru przewodniczącego i wiceprzewodniczącego komitetów naukowych zostaje określona w regulaminie, o którym mowa w art. 12.

Artykuł 7

Zasady głosowania

- 1) Każdy komitet naukowy podejmuje decyzje większością głosów całkowitej liczby swoich członków.
- 2) Członków komitetu, którzy zrezygnowali lub których członkostwo zostało zakończone zgodnie z art. 5 ust. 2 lub z powodu śmierci, nie uwzględnia się przy obliczaniu większości głosów, o której mowa w ust. 1.

*Artykuł 8***Sporządzanie opinii naukowych**

- 1) Służby Komisji mogą zwrócić się do komitetu naukowego o przyjęcie opinii naukowej w określonym terminie.
- 2) Służby Komisji mogą zwrócić się o przyjęcie wspólnej opinii w kwestiach, które muszą zostać rozpatrzone przez oba komitety.
- 3) Służby Komisji mogą zorganizować konsultacje, przesłuchania lub współpracę z innymi organami naukowymi, które uważają za konieczne do przygotowania opinii komitetów.

*Artykuł 9***Eksperci zewnętrzni**

- 1) Służby Komisji mogą zapraszać ekspertów zewnętrznych, a także ekspertów z innych organów Unii posiadających określoną i odpowiednią wiedzę naukową i specjalistyczną do udziału w pracach komitetów naukowych, w tym grup roboczych, o których mowa w art. 10.
- 2) Wybór ekspertów zewnętrznych odbywa się zgodnie z regulaminem, o którym mowa w art. 12.

*Artykuł 10***Grupy robocze**

- 1) W porozumieniu ze służbami Komisji komitety naukowe mogą ustanawiać specjalne grupy robocze, których zadaniem jest przygotowywanie i sporządzanie opinii naukowych komitetów. Powyższe grupy robocze tworzy się zwłaszcza wtedy, gdy zaistnieje konieczność uzyskania ekspertyzy zewnętrznej na dany temat.
- 2) W skład grup roboczych wchodzi członkowie odpowiedniego komitetu oraz, w razie potrzeby, eksperci zewnętrzni. Każdej grupie roboczej przewodniczy członek komitetu naukowego. Przewodniczący grupy roboczej jest odpowiedzialny za zwoływanie grupy roboczej i składanie sprawozdań komitetowi oraz może wyznaczyć spośród uczestników grupy roboczej sprawozdawcę. Do zagadnień szczególnie złożonych, o charakterze wielodyscyplinarnym, można wyznaczyć więcej niż jednego sprawozdawcę.
- 3) Gdy dane pytanie jest wspólne dla więcej niż jednego komitetu naukowego, powołuje się wspólną grupę roboczą, w której skład wchodzi członkowie obu komitetów, jak również, w razie potrzeby, eksperci zewnętrzni.

*Artykuł 11***Udział stażystów**

W porozumieniu ze służbami Komisji i zgodnie z regulaminem, o którym mowa w art. 12, komitety naukowe mogą dopuścić stażystów do uczestnictwa w posiedzeniach, w celu przyczyniania się do budowy potencjału w dziedzinie oceny ryzyka.

*Artykuł 12***Regulamin**

- 1) Na wniosek służb Komisji i w porozumieniu z nimi komitety naukowe przyjmują wspólny regulamin.
- 2) Regulamin zapewnia wykonywanie zadań przez komitety naukowe zgodnie z zasadami doskonałości, niezależności i przejrzystości, jak określono w rozdziale 4 i zasadami Komisji dotyczącymi grup ekspertów, przy jednoczesnym uwzględnieniu uzasadnionych wniosków o zachowanie tajemnicy handlowej i zasad oceny ryzyka, które mogą zostać ustalone przez służby Komisji w świetle doświadczenia oraz z myślą o polityce Komisji w tym obszarze.

- 3) W regulaminie przewiduje się w szczególności:
  - a) stosowanie zasad ustanowionych w rozdziale 4;
  - b) procedurę dialogu z zainteresowanymi stronami, o której mowa w art. 14 ust. 3;
  - c) procedury przyjmowania opinii naukowych i udzielania szybkich porad naukowych, o których mowa w art. 3 ust. 4;
  - d) stosunki ze stronami trzecimi, w tym z instytucjami naukowymi;
  - e) inne szczegółowe zasady funkcjonowania komitetów naukowych, w tym koordynację między komitetami.

Artykuł 13

Rozbieżne opinie, koordynacja i współpraca z innymi organami unijnymi, krajowymi i międzynarodowymi

- 1) W odniesieniu do stosunków z innymi odpowiednimi organami unijnymi, krajowymi lub międzynarodowymi wykonującymi podobne zadania komitety naukowe wspierają służby Komisji w:
  - a) określeniu na wczesnym etapie potrzeb i możliwości koordynacji prac i współpracy, w tym wymiany danych i informacji, a także potencjalnych lub faktycznych rozbieżności w opiniach naukowych;
  - b) unikaniu, rozstrzygnięciu lub wyjaśnianiu rozbieżnych opinii oraz nawiązywaniu i utrzymywaniu współpracy.
- 2) Służby Komisji mogą zwrócić się do komitetów naukowych o prowadzenie wspólnych prac, w tym sporządzenie wspólnych opinii, z wykonującymi podobne zadania organami unijnymi, krajowymi lub międzynarodowymi oraz organizować takie prace.
- 3) W przypadku stwierdzenia poważnych rozbieżności w kwestiach naukowych, kiedy to organem związanym z danym zagadnieniem jest organ unijny, zainteresowany komitet naukowy, na wniosek Komisji, współpracuje z zainteresowanym organem w celu rozstrzygnięcia rozbieżności lub też przedstawienia służbom Komisji wspólnego dokumentu, wyjaśniającego sporną kwestię naukową i określającego odpowiednie niejasności w danych. Dokument ten zostaje opublikowany.

Artykuł 14

Sekretariat komitetów naukowych

- 1) Dyrekcja Generalna ds. Zdrowia i Bezpieczeństwa Żywności zapewnia sekretariat dla komitetów naukowych i ich grup roboczych, jak również dla całej pozostałej działalności związanej ze stosowaniem niniejszej decyzji.
- 2) Sekretariat jest odpowiedzialny za zapewnienie wsparcia naukowego i administracyjnego potrzebnego do ułatwienia sprawnego działania komitetów naukowych, monitorowania zgodności z regulaminem, szczególnie w odniesieniu do wymogów doskonałości, niezależności oraz przejrzystości, dostarczania informacji na temat działalności komitetów i właściwego dialogu z zainteresowanymi stronami, a w szczególności organizacji przesłuchań dotyczących działalności komitetów, oraz publikacji opinii i innych publicznych dokumentów. Ponadto sekretariat stanowi wsparcie dla komitetów w organizowaniu i stosowaniu kontroli jakości opinii, przewidzianej w regulaminie, pod względem kompletności, spójności, jasności i zgodności z zamówieniami i standardami redakcyjnymi.
- 3) Sekretariat zapewnia koordynację naukowo-techniczną działań komitetów naukowych oraz, w razie potrzeby, terminową koordynację ich działań z działaniami innych organów unijnych, krajowych i międzynarodowych w celu zapewnienia spójności oceny ryzyka przeprowadzanej w kwestiach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, a także stosowanie procedury dialogu z zainteresowanymi stronami ustanowionej w regulaminie oraz informowanie o działalności komitetów.

*Artykuł 15***Dodatek specjalny**

- 1) Członkowie komitetów naukowych i eksperci zewnętrzni są uprawnieni do dodatku specjalnego za ich prace przygotowawcze i udział, osobisty lub zdalny przy wykorzystaniu urządzeń elektronicznych, w posiedzeniach komitetów i grup roboczych oraz w innych działaniach związanych ze stosowaniem niniejszej decyzji i organizowanych przez służby Komisji, a także za pełnienie funkcji sprawozdawcy w konkretnej sprawie, jak przewidziano w załączniku II.
- 2) Zwrotu kosztów podróży i, w stosownych przypadkach, pobytu członków i ekspertów zewnętrznych związanych z działalnością komitetów naukowych dokonuje się zgodnie z przepisami obowiązującymi w Komisji. Koszty te zwraca się w granicach rocznego budżetu przyznanego komitetom naukowym przez właściwe służby Komisji.

ROZDZIAŁ 4

ZASADY*Artykuł 16***Niezależność**

- 1) Członkowie komitetów naukowych oraz eksperci zewnętrzni mianowani są osobiście. Nie mogą oni przekazywać swoich obowiązków innym osobom.
- 2) Członkowie komitetów naukowych i eksperci zewnętrzni działają niezależnie i w interesie publicznym. W tym celu składają oni deklarację interesów, w której wskazują wszelkie interesy, które mogą zagrażać lub które mogłyby być uważane za zagrażające ich niezależności, w tym informują o wszystkich istotnych okolicznościach dotyczących członków bliskiej rodziny.
- 3) Deklarację interesów sporządza się na piśmie przed mianowaniem na członka komitetu naukowego lub eksperta zewnętrznego, a następnie – co roku. Deklarację aktualizuje się za każdym razem, gdy wymaga tego zmiana okoliczności.
- 4) Członkowie komitetów naukowych i eksperci zewnętrzni deklarują na każdym posiedzeniu wszelkie szczególne interesy, które mogą zagrazić ich niezależności w odniesieniu do punktów porządku obrad lub mogą być postrzegane jako zagrażające ich niezależności. Ten sam obowiązek stosuje się odpowiednio w przypadku wszczęcia procedury pisemnej w którymkolwiek z komitetów naukowych.

*Artykuł 17***Poufność**

- 1) Członkowie komitetów naukowych i eksperci zewnętrzni nie mogą ujawniać informacji uzyskanych w wyniku prac komitetów naukowych lub grup roboczych ani w wyniku innych działań związanych ze stosowaniem niniejszej decyzji. W tym celu podpisują oni deklarację poufności.
- 2) Członkowie komitetów naukowych i eksperci zewnętrzni przestrzegają przepisów bezpieczeństwa Komisji dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (EUCI) oraz szczególnie chronionych informacji jawnych, jak określono w decyzjach Komisji (UE, Euratom) 2015/443 ⁽³⁾ i 2015/444 ⁽⁴⁾. W przypadku niedotrzymania tych zobowiązań służby Komisji mogą podjąć wszelkie odpowiednie środki.

⁽³⁾ Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2015/443 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie bezpieczeństwa w Komisji (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 41).

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2015/444 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 53).

*Artykuł 18***Zobowiązania**

Członkowie komitetów naukowych i eksperci zewnętrzni zobowiązują się do działania w sposób niezależny, w interesie publicznym oraz do aktywnego udziału w pracach komitetów naukowych. W tym celu podpisują oni deklarację zobowiązań.

*Artykuł 19***Przejrzystość**

- 1) Działalność komitetów naukowych jest prowadzona z zapewnieniem wysokiego stopnia przejrzystości. Służby Komisji publikują na specjalnej stronie internetowej wszystkie istotne dokumenty, takie jak porządki obrad, protokoły i opinie uczestników; link do tej strony internetowej umieszcza się również w rejestrze grup ekspertów. Służby Komisji w szczególności udostępniają opinii publicznej na swojej stronie internetowej bez zbędnej zwłoki:
  - a) wnioski o opinie skierowane do komitetów naukowych;
  - b) porządki dzienne i protokoły spotkań komitetów naukowych oraz protokoły posiedzeń grup roboczych;
  - c) opinie naukowe przyjęte przez komitety naukowe, łącznie z opiniami mniejszości i nazwiskami uczestników grup roboczych, którzy wnieśli swój wkład do danej opinii; opinie mniejszości są przypisywane danym członkom;
  - d) regulamin komitetów naukowych;
  - e) nazwiska członków komitetów naukowych wraz z krótkim życiorysem każdego członka;
  - f) deklaracje interesów, poufności i zobowiązań członków komitetów naukowych i ekspertów zewnętrznych.
- 2) Nazwiska i deklaracje interesów członków grup roboczych podaje się do wiadomości publicznej na stronie internetowej Komisji po opublikowaniu opinii, do której wnieśli wkład.

Wyjątki od zasady publikacji są możliwe w przypadku, gdy ujawnienie dokumentu naruszyłoby ochronę interesu publicznego lub prywatnego zgodnie z definicją zawartą w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.

- 3) Ustępy 1 i 2 stosuje się zgodnie z wymogami rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ^(³), w szczególności w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych i tajemnicy handlowej.

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).

ROZDZIAŁ 5

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 20

Zastąpienie komitetów naukowych

Bez uszczerbku dla art. 21 komitety naukowe utworzone na podstawie art. 1 niniejszej decyzji zastępują istniejące komitety naukowe powołane decyzją 2008/721/WE w sposób następujący:

- a) Komitet Naukowy ds. Bezpieczeństwa Konsumentów zostaje zastąpiony przez komitet o tej samej nazwie;
- b) Komitet Naukowy ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska i Komitet Naukowy ds. Pojawiających się i Nowo Rozpoznanych Zagrożeń dla Zdrowia zostają zastąpione przez Komitet Naukowy ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska oraz Pojawiających się Zagrożeń.

Artykuł 21

Przepisy przejściowe

Wszystkie komitety naukowe ustanowione decyzją 2008/721/WE nadal działają zgodnie z odpowiednimi przepisami tej decyzji, a ich członkowie pełnią swoje funkcje do czasu mianowania członków komitetów naukowych ustanowionych niniejszą decyzją.

Artykuł 22

Uchylenie

- 1) Decyzja 2008/721/WE traci moc.
- 2) Odniesienia do uchylonej decyzji należy rozumieć jako odniesienia do niniejszej decyzji. Odniesienia do komitetów ustanowionych uchyloną decyzją należy rozumieć jako odniesienia do komitetów ustanowionych niniejszą decyzją.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 sierpnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Zakres kompetencji

1) Komitet Naukowy ds. Bezpieczeństwa Konsumentów (SCCS)

Na wniosek służb Komisji SCCS wydaje opinie w kwestiach dotyczących zagrożeń dla zdrowia i bezpieczeństwa, w szczególności zagrożeń chemicznych, biologicznych, mechanicznych i innych zagrożeń fizycznych, związanych z:

a) nieżywnościowymi produktami konsumenckimi, takimi jak:

- produkty kosmetyczne i ich składniki, w tym nanomateriały, farby do włosów, składniki zapachowe,
- produkty higieny osobistej i artykuły gospodarstwa domowego, takie jak detergenty, zabawki, tekstylia, odzież itp.;

b) usługami, takimi jak wykonywanie tatuaży, sztuczne opalanie itp.

2) Komitet Naukowy ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska oraz Pojawiających się Zagrożeń (SCHEER).

Na wniosek służb Komisji SCHEER wydaje opinie w kwestiach dotyczących zagrożeń dla zdrowia i środowiska oraz pojawiających się zagrożeń.

W szczególności Komitet zapewnia opinie w kwestiach dotyczących pojawiających się i nowo rozpoznanych zagrożeń dla zdrowia i środowiska oraz szerokich, złożonych i wielodyscyplinarnych problemów, wymagających kompleksowej oceny ryzyka dla bezpieczeństwa konsumenta lub zdrowia publicznego oraz problemów pokrewnych, nieobjętych przez żaden inny unijny organ oceny ryzyka.

Przykłady obszarów kompetencji obejmują potencjalne zagrożenia związane z opornością na środki przeciwdrobnoustrojowe, nowe technologie takie jak nanotechnologie, wyroby medyczne, w tym wyroby zawierające substancje pochodzenia zwierzęcego lub ludzkiego, inżynierię tkankową, produkty krwiopochodne, ograniczanie płodności, zagrożenia fizyczne takie jak hałas i pola elektromagnetyczne, interakcje czynników ryzyka, efekty synergiczne, efekty kumulacyjne oraz metody oceny nowych zagrożeń. Komitet może być także wezwany do zajęcia się ryzykiem związanym z czynnikami wpływającymi na zdrowie publiczne oraz chorobami niezakaźnymi.

SCHEER wydaje także opinie na temat ryzyka związanego z zanieczyszczeniami w elementach środowiska oraz z innymi czynnikami biologicznymi i fizycznymi lub zmieniającymi się warunkami fizycznymi, które mogą mieć negatywny wpływ na środowisko, na przykład w stosunku do jakości powietrza, wód, odpadów i gleb, jak również na temat oceny środowiskowej cyklu życia.

Bez uszczerbku dla kompetencji przyznanych Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA) i innym organom unijnym przeprowadzającym ocenę ryzyka, komitet może być także zaproszony do zajęcia się kwestiami związanymi z badaniami toksyczności i ekotoksyczności związków chemicznych, biochemicznych i biologicznych, których użycie może mieć niekorzystne skutki dla zdrowia ludzkiego oraz środowiska, w tym produktów biobójczych.

Dodatkowo komitet będzie zajmował się kwestiami związanymi z metodycznymi aspektami oceny ryzyka dla zdrowia i środowiska ze strony chemikaliów, łącznie z mieszaninami związków chemicznych, istotnymi dla udzielania dokładnych i spójnych porad w swoich obszarach kompetencji, jak również w celu udziału w rozpatrywaniu istotnych kwestii w ścisłej współpracy z innymi agencjami europejskimi.

ZAŁĄCZNIK II

Dodatek specjalny

- 1) Prace komitetów skutecznie przyczyniają się do poprawy zdrowia publicznego oraz ochrony obywateli i środowiska. Polegają one na analizie najnowszych dostępnych danych naukowych w celu zapewnienia Komisji rzetelnej, terminowej i opartej na dowodach oceny ryzyka oraz doradztwa naukowego na potrzeby opracowywania i monitorowania unijnych polityk i przepisów dotyczących zdrowia publicznego, bezpieczeństwa konsumentów i zagrożeń dla środowiska. Ze względu na fakt, że zapewniane doradztwo jest specjalistyczne, a jego charakter powoduje, że bez niego dana polityka Unii nie mogłaby osiągnąć swoich celów, członkowie komitetów naukowych i eksperci zewnętrzni są uprawnieni do dodatku specjalnego przewidzianego w decyzji Komisji C(2014) 2220.
- 2) Członkowie komitetów naukowych i eksperci zewnętrzni są uprawnieni do dodatku specjalnego, który stanowi wynagrodzenie za ich osobisty lub zdalny udział w posiedzeniach komitetów i grup roboczych oraz w innych działaniach organizowanych przez służby Komisji związanych ze stosowaniem niniejszej decyzji, a także za powiązane prace przygotowawcze. Dodatek specjalny wylicza się na podstawie dziennego kosztu jednostkowego wynoszącego maksymalnie 450 EUR za każdy pełny dzień roboczy. Obliczoną łączną wysokość dodatku zaokrągla się w górę do kwoty odpowiadającej połowie następnego dnia roboczego.
- 3) Członkowie komitetów naukowych i eksperci zewnętrzni mają prawo do dodatku specjalnego za pełnienie funkcji sprawozdawcy, który stanowi wynagrodzenie za wykonaną przez nich pracę. Ten dodatek specjalny wylicza się na podstawie liczby dni roboczych potrzebnych do wykonania danej pracy. Wyliczenie liczby dni roboczych zmienia się w zależności od nakładu pracy związanego ze złożonością sprawy, długością okresu niezbędnego do wydania opinii, od ilości i dostępności danych oraz literatury i informacji naukowych, które należy zebrać i przeanalizować, a także zakresu i złożoności konsultacji społecznych i z zainteresowanymi stronami oraz kontaktów z innymi organami, w świetle poniższych kryteriów orientacyjnych:

Dni robocze	Kryteria orientacyjne
1 pełny dzień roboczy	<ul style="list-style-type: none"> — sprawa prosta i rutynowa — opinia wydana w oparciu o zbadaną dokumentację, niewymagająca znaczących poszukiwań i analiz danych i literatury — brak konsultacji społecznych — orientacyjnie sześć miesięcy pomiędzy pierwszym a ostatnim posiedzeniem
2 pełne dni robocze	<ul style="list-style-type: none"> — sprawa skomplikowana — opinia wydana w oparciu o poważne poszukiwania i analizy danych i literatury — konsultacje społeczne lub z zainteresowanymi stronami, których późniejsza analiza nie wymaga dużego nakładu pracy — orientacyjnie od sześciu do dwunastu miesięcy pomiędzy pierwszym a ostatnim posiedzeniem
3 pełne dni robocze	<ul style="list-style-type: none"> — sprawa bardzo skomplikowana — potrzeba bardzo złożonych poszukiwań i analiz danych i literatury — szeroko zakrojone i złożone konsultacje społeczne, z zainteresowanymi stronami oraz z innymi organami naukowymi, których późniejsza analiza wymaga dużego nakładu pracy — orientacyjnie ponad dwanaście miesięcy pomiędzy pierwszym a ostatnim posiedzeniem

- a) W każdym konkretnym przypadku, na podstawie kryteriów wymienionych w powyższej tabeli, służby Komisji określają łączną wysokość dodatku dla sprawozdawcy. Służby Komisji mogą zmienić łączną wysokość dodatku podczas prac przygotowawczych nad wnioskowaną opinią, jeśli jest to uzasadnione nieprzewidzianymi zmianami w odniesieniu do stosownych kryteriów.
  - b) W przypadku gdy do sporządzenia opinii potrzebny jest więcej niż jeden sprawozdawca, służby Komisji obliczają łączną wysokość dodatku dla każdego sprawozdawcy na podstawie liczby dni roboczych potrzebnych do wykonania prac, biorąc pod uwagę powyższe odpowiednie kryteria i konkretne zadania powierzone każdemu ze sprawozdawców.
-